

AUCA DE LA FLAMA DEL CANIGÓ

SÍMBOL D'UNIÓ DELS PAÏSOS CATALANS

La nit que té més requesta de les que es fan i es desfan, i que és nostra gran festa, és la Nit de Sant Joan.

Arreu s'alcen foguerades que fan que ens sentim germans tots els pobles i contrades dels Països Catalans.

Perquè una flama anhelada que baixa del Canigó, una muntanya sagrada, ens uneix com a nació.

Una nació mil·lenària que arrenca amb Guifré el Pilós i la força necessària per ser un poble gloriós.

I amb gent com l'Abat Oliba, el monjo benedictí que amb diàleg i inventiva la pàtria va construir.

Vic, Ripoll, Cuiçà, Manresa, Casserres i Montserrat ens recorden la proesa d'aquell gran bisbe i abat.

De Pau i de Treva ens parla, Toluges, al Rosselló, i de com costa guanyar-la, un castell que fou presó.

El Castellet, on s'aferra la memòria d'un passat que els Angelets de la Terra van defensar amb dignitat.

Al Conflent, Sant Miquel plora l'esplendor del temps antic i Sant Martí trist enyora el cos de sant Galderic.

Avui la pàtria és partida per un indigne tractat i amb xovinisme i mentida ens fan ser un dòcil ramat.

Però la veu d'un gran poeta, Verdaguier, amb el Canigó, ens fixa encara una meta: la de la restauració.

La restauració inaudita no només dels monestirs, sinó també la gran fita de fer renéixer el país.

I si el bisbe Carsalade recuperà Sant Martí, restaurar la pàtria amada és feina d'ara i aquí.

Hereus de la Renaixença, amb la idea persistim. La nostra tasca és immensa, però ja n'albirem el cim.

Som una nació escapçada, mes guardem un somni viu que es transforma en flamarada així que arriba l'estiu.

Cada any muntem la Trobada poc abans de Sant Joan i el foc que encengué Pujade renovem amb fe constant.

Llavors gent gran o petita, tot portant llenya a les mans, ens fem presents a la cita. És l'esforç el que ens fa grans!

I aquest foc, que amb zel guardava Deloncle a la Llar Pairal, l'escampem com si fos lava d'un volcà fenomenal.

Si el Coll d'Ares passà un dia de mans d'en Martí Cassany, que avui com en Grau volia ens uneixi, prou d'engany!

Que la Flama amb bona guerra ens afermi les raons. Fem rutes per mar i terra, i arribem a mil racons:

A Igualada, Elna, Banyoles, Bellpuig, Manlleu i l'Alguer, Vinaròs, Reus, Folgueroles, Maó, Ordino i Balaguer.

I en encendre la foguera amb el foc del Canigó, avivem nostra fal·lera de voler un demà millor.

Cremem-hi la covardia, la por i la passivitat, i forcem que arribi el dia de la nostra llibertat.

Que s'abaixin les fronteres de l'Europa que anhelem. Que hi voleïn les senyeres. CATALANS SOM I SEREM!